



MACQUINA



Optergo DeLight™ -luuppivalo
Optergo VinKep™ -luupit



UUTUUS!
VinKep™
Booster
Add X

VAALI ERGONOMIAASI

ALUSTA ASTI – KEVYESTI

Tarjoamme nyt
entistäkin laajemman valikoiman
laadukkaita luuppeja ja luuppivaloja.

Autamme valitsemaan omiin tarpeisiisi
parhaiten soveltuvat tuotteet ja
räätälöimme niistä yksilöllisesti
mitoitetun työnäköratkaisun.

merident

TÄRKEIMMÄT TYÖVÄLINEESI

040-670 0607 (myös Whatsapp)
www.merident.fi

Sisällysluettelo

- 5 Istuvan päätoimittajan tervehdys
- 6 Tulevan päätoimittajan tervehdys
- 7 Puheenjohtajan pärahdys
- 10 Cursus Cordialiksen tervehdys
- 11 Cursus Igneuksen tervehdys
- 12 Cursus Illustratuksen tervehdys
- 14 Cursus Ardentiksen tervehdys
- 15 Cursus Liberatuksen tervehdys
- 16 Cursus Regiuksen tervehdys
- 19 Annosrajoitusten rikkominen
opiskelijaravintoloissa -tutkimus
- 24 Alumnin määräaikaistarkastus
- 25 Fuksien isännän palsta
- 26 KuoLOn kuulumiset
- 27 Panopojat
- 35 Kuka opettaja? -testi
- 38 Kuvagalleria

Suurimmat kiitokset tulevalle päätoimittajalle Eevi Nenoselle avusta, Venla Kukkoselle upeasta kansikuvasta ja kaikille kirjoittajille panoksesta tekstien luomiseen.

Kiitos myös Keuruun Laatupaino KLP Oy:lle lehden painamisesta. Ilman teitä painos ei olisi mahdollistunut, KIITOS!



**Dentikkelin syyspainos
2025**

Päätoimittaja:
Viivi Räsänen

Kansikuva:
Venla Kukkonen

Mainokset:
Veera Murtoperä

Paino:
Keuruun
Laatupaino KLP Oy

Taitto:
Viivi Räsänen

Oikoluku:
Julia Husman

Julkaisu:
Cursus Igneus

OTATHAN SEURANTAAN:

Instagram
[@dentinakuopio](#)

Facebook
Dentina ry

Istuvan päätoimittajan tervehdys

Niin se vaan syksy saapui ja sen mukana uusi lukuvuosi. Miun kesäkuukaudet kului Balin lämmössä makoillessa, pullaa pyörittäessä kesätoissa ja ihan vaan Kuopiossa viihtyessä - hyvissä meiningeissä siis! Usein sitä huomasi kuitenkin työpaikan taukokuoneessa jo haaveilevansa tulevaisuudessa häämöttävistä starttibileistä, fuksitapahtumista ja myöhemmin syksyn viiman mukanaan tuomista tunnelmista (eli dissektioista ja pseudoista).

Fuksivuosi oli mulle ikimuistoista aikaa ja uskallan väittää, etten oo ikinä eläissäni kokenut ja tuntenut noin paljon vuoden aikana, kuin nyt. Fuksivuoden päättyessä sain huomata, että vielä syksyllä toisilleen ventovieraista ihmisistä olin löytänyt itselleni paikan, missä on hyvä olla.

Vaikka hermot on välillä menny HERMO-jakson kanssa ja propen simulaharkassa oon säätänyt ihan omiani: eli jo hetken HL-kakkosen elämää eläneenä voin todeta, että on tää elämä ollu silti aikamoista naadindoo. Oli just niin ihana palata takas denttarikuplaan, kun kuvittelinki ja on ollu myös ihana saada uunituoreet denttarifuksit menoon mukaan!

Tää painos jää miun viimeseks (viimeseks kahdesta lol) ja ens vuonna saatte lueskella ihanan Eevin aikaansaannoksia! Kiitos ja tsemppiä opintoihin kaikille! <3

Viivi Räsänen HL2
Dentikkelin päätoimittaja 2025



Tulevan päätoimittajan tervehdys

Hei vaan kaikki rakkaat lukijat! Täällä kirjoittelee Eevi (tuttavallisemmin ja varsinkin karaokessa myös Neppis), entinen lahtelainen, ainainen ylppäreiden korottaja ja pikaruokaravintolan aivan liian pitkäaikainen työntekijä, nykyinen kuopiolainen denttarifuksi sekä Dentikkelin tuleva päätoimittaja! Mitä yhteistä on graavilohella, talvisilla tienpinnoilla ja mulla? Vastaus on yksiselitteinen: me kaikki edellä mainitut tarvitaan sopiva suolaus, jotta saavutetaan toivottavin lopputulos. Dentikkeli kuulosti kyllä heti varsin kiinnostavalta projektilta, sillä kaikenlaiset luovuutta ja suunnittelua vaativat kyhäelmät ovat aina olleet lähellä sydäntäni. Silti pestin vastaanottaminen vaati jonkin verran kurssikavereiden rohkaisua (eli painostusta), josta olen vastoin kaikkia odotuksia ja satunnaisesta marmatuksestani huolimatta sangen kiitollinen.



Kun mietin, millä sanoilla kuvailisin tämän syksyn kuulumisia, hiipii mieleeni vain Sexmanen biisi ”Sekavaa ja hiton vaikeet”, jonka nimen uskon olevan suhteellisen täsmällinen kuvaus keloistani. Uuteen kaupunkiin muutto ihan yksin on ollut tähänastisen pienen elämäni suurimpia muutoksia, ellei jopa se kaikista suurin. Tietyllä tapaa olen tällä hetkellä enemmän yksin ja omillaan kuin koskaan aikaisemmin, ja se on ollut pienimuotoisen kriisin paikka. Tavattoman suurta panikointia on myös aiheuttanut mikäs muukaan kuin TULE ja valtava tietomäärä lyhyen ajan sisällä, ja se suoraan sanottuna nolottaa myöntää, koska opinnot ovat vasta alkaneet. Ehkä kyseessä on kuitenkin vain pienimuotoinen alkushokki, josta kyllä selvittää kunhan sopiva opiskelurytmi löytyy.



Kriiseilystä huolimatta olen korviani myöten rakastunut Kuopioon ja denttariperheeseen. Tosi hankalaa pukea sanoiksi sitä, miten antoisaa on ollut päästä osaksi näin tiivistä ja ihanaa yhteisöä näin välittömästi. Menneisyysessäni en ole ollut mitenkään kehuttavan aktiivinen kouluprokkiksissa tai harrastustoiminnassa vaan enemmänkin sooloilija ja itsekseni puuhastelija, mutta täällä olen jo kuluneen syksyn aikana ylittänyt itseni monta kertaa lähtemällä mukaan kaikkeen, mikä kiinnostaa. Nyt, jos joskus on täydellinen sauma kokeilla uutta – hirveä klisee, mutta nyt voi kaikin mokomin aloittaa puhtaalta pöydältä ja onneksi Savon sydän tarjoaa ainakin lähes rajattomat mahdollisuudet mihin vain. Ei saa jäädä TULEen makaamaan, eiks vaan. Palataan <3

Eevi Nenonen HL1
Dentikkelin päätoimittaja 2026



No hei vain arvon denttarikansa!
Tän tekstin dedis on vaaninut
mua kalenterissani jo kohta lähes
kaksi kuukautta, ja silti tässä sitä
ollaan edeltävänä iltana
runoilemassa. Mitäs Dentialle,
hallitukselle ja meikäläiselle
kuuluu? Kerrottavaa on
loputtomasti, lähes yhtä paljon
kuin kändien ylioppilaiden
sihteerihommia riittää
tehtäväksi. Katsotaan, saanko
tähän tekstiin yhtään punaista
lankaa tai lankaa ollenkaan.



PUHEENJOHTAJAN PÄRÄHDYS

Ihan hyvin meillä menee. Eilinen syyskokous oli kyllä yksi kokouksista. Lämpimät onnitteluni vuoden 2026 hallituslaisille ja toimihenkilöille, viva la revolucion. Paljon uusia sankareita lunastettiin mukaan ainejärjestötoimintaan ja myös muutama vanha konkari jatkaa. Mulla nää hommat alkavat kohta olemaan pikkuhiljaa matkansa päässä. Ei se haikeus ihan vielä ole iskenyt – kivaa tekemistä riittää vielä koko joululoman ajaksi – mutta enköhän sitten jo tammikuussa surkuttele rivijäsenenä sitä ammottavaa arjen tyhjiötä, joka odottaa mua hallituseläköitymisen myötä. Onneksi saan kohta vielä kerran kutsua jäsenistön uudestaan koolle syyskokoukseen part 2, saatiinpahan nimittäin jotain ohjelmaa vujuduukolle (tää on mun mielestä tosi hauska heitto, tuun ihan varmasti sanomaan sen vielä kertaalleen mun vujuduuhessa). Eräs vpj on ystävällisesti vuoden aikana muistutellut kerran, kaksi tai ehkä vähän useampaakin otteeseen vaalilupauksestani viime vuoden syyskokouksessa, jossa menin lupailemaan lyhyempiä kokouksia tälle kaudelle, mutta ettekö käsitä kuinka hauskaa ja mukavaa kokoustaminen on varsinkin nykyisellä kokoonpanolla. On sitä oltu medistudialla joskus (eilen) lähes puoliyöhön asti jauhamassa. Huh onneksi on hallituslätkät. Pitäis varmaan pistää denttiinan certified wolt-kuski hommiin hallituslaisten kestitsemiseksi.

Rewind kevätlukukauteen. Potkittiin regiuslaiset (forever in our hearts) kätsyyn kevätjuhlan merkeissä, jonka järkkäämiseen koko hallitus osallistui fuksityövoiman vahvistamana. Oon edelleen jumissa viiden surun vaiheista siinä ekassa, denialissa. Syksyllä Dentina sai kaksi hohdokasta lisäystä: uudet pelipaidat (leffa fr fr) ja sydämellisen fuksikurssin! Uusille koville tekijöille on aina tarve, ja Cordialis on osoittanut vahvoja aktiivisuuden ja heittäytymisen merkkejä jo ekoista starttiviikoista alkaen. Fuksit aloittivatkin lukuvuotensa hampaan uuden tutkintorakenteen tuoreina pioneireina. Vaikka uudistus herätti paljon kiihkeätä keskustelua ennen voimaantuloaan ja vaati jonkin verran myös ainejärjestötasolla kannanottoja, näillä näkymin uusi HOPS näyttäisi kuitenkin osoittautuneen toimivaksi; kiitos kuuluu tietenkin valtavan työn tehneelle koulutussuunnittelijalle.

Aasinsiltana mukavasti pari sanaa edunvalvonta-skenestä. Kampuskehityksen puolesta saatiin hiljattain kuulla lohduttavat uutiset, että denalan tulevaisuus on edelleen hämärä mutta toistaiseksi turvattu, koska medistudian neliömetreihin ei olla vielä moneen vuoteen koskemassa. Samaa ei voi kuitenkaan valitettavasti sanoa snellun ja cantsun ainejärjestötiloista. Kansallisella tasolla sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön saksat ovat tämänhetkisin tiedoilla leikkaamassa lääkäri- ja hammaslääkäriskoulutuksen klinisen vaiheen rahoitusta jopa 17 prosentilla, mikäli muun muassa SHOL:n ja Medisiinariliiton sekä vastaavasti Hammaslääkäriliiton ja Lääkäriliiton kannanottoihin ei reagoida loppuvuoteen mennessä. Hyvinvointialueilla on jo muutenkin käynnissä mittavat säästötoimenpiteet, joiden vaikutus on näkynyt myös meidän opetuslinikassamme. Mikäli hallituksen suunnittelemat lisäleikkaukset toteutuvat, kandien potilasharjoittelun laadukas toteutus tulee merkittävästi heikentymään. Toivottavasti kun luet tätä tekstiä, asiat ovat toisin, eikä saksia käytetty (dentists against barbers). Nykyisiä opettajaresursseja ei saa enää vähentää, sillä opetushenkilöstö työskentelee jo nyt erittäin kuormitettuna, ja kandien valmistumiseen vaadittavat suoritemäärät ovat muutenkin laskeneet, koska opetuslinikan rajalliset resurssit eivät yksinkertaisesti mahdollista kattamaan suurempaa opiskelijamäärää.

Ainejärjestön vaikuttavuudesta, asemasta ja tehtävästä voi olla montaa mieltä, mutta sen rooli opiskelijoiden edunvalvonnassa on kiistaton ja toivonkin, ettei tää olisi kenellekään epäselvää. Lanseerasin tänä vuonna fuksien läsnäolopakon yhdistyksen kokoukseen nimittäin juuri tästä syystä. Preklinikka on parasta mahdollista aikaa omistautua ainejärjestötoiminnalle ja etujen ajamiseen on välttämätöntä saada mahdollisimman laajasti eri vuosikurssien edustajia, jotta kaikkien palautteisiin pystytään puuttumaan parhaalla mahdollisella tavalla. Eihän yksi hammas purentaa kanna, mutta yhdessä hampaat muodostavat stabiilin okklusion. Ei siis unohdeta pitää kiinni toistemme kiinnityskudoksista, tulevaa kollegiaalisuutta meidän tässä rakennetaan.

Tunteja päivässä on harmillisesti vain se sama vanha, mutta nukkumisesta ja sosiaalisiin suhteisiin kuluva ajasta voi aina helposti tinkiä. Tämä voi olla tutun kuuloinen toimintasuunnitelma monille, myös itselleni, mutta kaiken kiireen keskellä on tärkeää tunnistaa omien voimavarojen rajat ja muistaa olla itselleen armollinen - toki paitsi silloin siis, jos meinaa täältä joskus valmistuakin. Kevääseen mennessä oon varmaan onnistunut jo lunastaa kaikki tekosyyt loppuun, joten on sitten kai vihdoin pakko heivata sivuun neljä vuotta jatkunut prokrastinointi ja sukeltaa syväreiden kimppuun. Hyvä sentään voin vielä Ardentiksen omissa kokouksissa toimia sihteerinä ja kokea nostalgista euforiaa pöytäkirjojen väsäämisestä. Toivottavasti vielä vitosen keväälläkin kokoustetaan kurssin kesken vähintään kerran kuukaudessa. Vaikka sitten kahdestaan isännän kanssa. Pitääpä käydä laittamassa tästä anonyymia palautetta cursuksen klinikkainfoformsiin.

Potilaan kertoman mukaan töitä ehdimme kaikki tehdä mielin määrin (kunhan ei jonain kauniina vuotena kandit valmistu työttömiksi, se olkoot stoori toiseen kertaan), mutta pikajuoksun sijaan muistetaan se (puoli)maratoni. Dentinan hallituspaikkoja ei voi harmillisesti kuitenkaan napsia loputtomasti elämän aikana, joten siinä kannattaa unohtaa tuo edellä mainittu hienovarainen quote ja juosta rymisten vaan suoraan syvään päätyyn. Trust me bro, se on sen arvoista.

Alkaa tässä vaiheessa ajatuksen flow häilyä. Kiitokset koko jäsenistölle tästä vuodesta, joka on pitänyt sisällään opettavaisinta ja antoisinta kokemusta, mitä koskaan itelle tullut vastaan. Tästähän ne pidot vasta paranevat.

Kohti uusia seikkailuja,
Karim Yaghi



Cursus Cordialiksen tervehdys

Hei vaan kaikille teille ihanille dentinalaisille!

Me ollaan Cursus Cordialis, eli Dentinan fuksit vuosimallia -25, ja me ollaan vaivihkaa luikerreltu osaksi tätä denttariperhettä Asklepioksen sauvan (ja Dentinan logon) käärmeen lailla.

Yleisesti ottaen meillä on oikein hyvä fiilis koulutaipaleen aloituksesta. Opinnot vaikuttavat mielenkiintoisilta ja jännittäviltä, mutta myös aikaa vieviltä – omaksuttavaa sisältöä on kerrassaan paljon! JIBI ja SORATO eivät vielä hetkauttaneet meitä juurikaan, mutta TULE alkaa jo pelotella haastavuudellaan. Meitä myös kovin kutkuttelee jo Johdatus hammaslääketieteeseen -kurssi, jossa toivottavasti pääsisimme jo ”itse asiaan” eli spesifimmin oman alan juttujen pariin.

Kuopio on yllättänyt positiivisesti kurssimme ulkopaikkakuntalaiset. Tämä on kaikin puolin sopivan kokoinen ja viihtyisä paikka, samoin yliopisto. Yöelämäkin on näyttäytynyt meille rattoisana ja mukaansatempaavana. Muutaman kerran on jo täytynyt jopa skipata pakollisia aamuluentoja, sillä tanssijalkaa on vipattanut pikkutunneille asti ja ehkä jopa sen yli.



Tapahtumista positiivisimpina ovat mieleemme jääneet toogat ja denttarikaste, fuksisitsit sekä aivan ensimmäisen kouluviikon fuksiaiset ja kaupunkisuunnistus, jotka nostattivat yhteishenkeä heti kättelyssä reippaasti. Marbellan reissu taitaa olla tuoreimpana muistissamme, siellä viimeistään karistettiin pois kaikki alkukankeudet ja oltiin reippaasti omia itsejämme. Ei saa myöskään unohtaa tapahtumarikasta ensimmäistä koulupäivää, joka huipentui ikimuistisiin starttibileisiin. Kuten tapoihin taitaa kuulua, myös meitä huiputettiin roppakaupalla koulun alkumetreillä, ja juuri starttibileissä oli hyvinkin juksattu olo. Huiputuksista on aiheutunut pienen pieniä luottamusongelmia, vaikkakin pahimmasta on tähän mennessä ehkä jo toivuttu. Silti edelleen mielen perukoilla saattaa kummitella pahaenteisiä kysymyksiä, kuten ”Loppuihan tämä kujeilu nyt varmasti tähän?” ja etenkin, rakkaat lukijat: ”Milloin pääsee kostamaan?”

Vastoinkäymisistä ja luottamusongelmista huolimatta te dentinalaiset olette ottaneet meidät avosylin vastaan heti ensimmäisestä päivästä lähtien. Olette rohkaisseet meitä aktiivisesti mukaan ainejärjestömme toimintaan ja kaikenlaisiin tapahtumiin. Emme malttaisi odottaa halloweenia, vuosijuhlia ja pikkujouluja! Aina kun näkee toisen denttarin, voi moikata, ja se jos mikä on kerrassaan ainutlaatuista. Suuret kiitokset eritoten meidän verrattomille tuutoreille: teitte koulun aloituksesta leppoisa ja olette oikein onnistuneesti tsempanneet ja rohkaisseet meitä sekä toimineet lohduttavina olkapäinä ja tietosanakirjoina parhaanne mukaan tilanteessa kuin tilanteessa. Pelkkää lovee <33

Toden totta, kurssimme nimi viittaa sydämeen ja vapaammin suomennettuna sydämellisyteen. Meidän kurssimme on sydämellisiä ihmisiä pullollaan, jotka ovat lisäksi ihanan avoimia, helposti lähestyttäviä ja mukavia kaikille. Kenen kanssa vaan voi käydä yhdessä nauttimassa ruokalan antimista, viettää hyppyntunteja rupertellen, ehkä jopa opiskellen tai sitten käydä vakoilemassa Denalan ovella, josko sitä uskaltaisi hakea edes sen yhden kupillisen kahvia. Oikea nimi on siis ainakin valikoitunut meille – kantakaamme sitä ylpeydellä, puhaltaen kaikki yhteen hiileen, katse kohti uusia yhteisiä seikkailuita!

Terkuin

Eevi Nenonen HL1

sekä lukuisat kurssikaverit, jotka auttoivat huimasti anonyymien forms-lomakkeen avulla <3



CURSUS IGNEUKSEN tervehdys

Syksy lähti käyntiin vauhdikkaasti starttipäivän merkeissä. Starttibileissä räjäytimme tanssilavan upealla spehtaakkelilla (tytöt saivat tappinsa takaisin, ja se on nyt palautettu takaisin Denalaan yhteiskäyttöön). Syyskuu kului järjestäessä fukseille kaikenlaista tapahtumaa, kuten perinteinen denttarikaste, jossa heidät kastettiin osaksi denttariperhettä amenon raikuessa. Marbellan fuksimökki oli menestys pikkujouluineen, Wolt-Karimin ja mökinomistaja-Eetun tuoman hämmennyksen ansiosta. Tuutoreiden ja tovereiden yhteistyö on ollut saumatonta ja fukseille on saatu opetettua denttarielämän salat. Perintönä luovutimme heille fuksivuoden pelastuksen, kaiken kattavan tenttiarkiston, jotta denttareiden tenttitilastot saadaan pidettyä entisellä tasollaan.

Syksyn kuuma peruna on ollut kandijuhlat, jotka on saanut koko denttarikansan kohahtamaan. Meidän kurssin yhteishenki on kuitenkin niin vahvalla pohjalla, ettei kandijuhlien aiheuttama kiivas keskustelukaan pystynyt sammuttamaan Igneuksen liekkiä. Rahaa on tullut tilille ovista ja ikkunoista haalaritiimin timanttisen yhteistyön myötä ja lisää on tulossa, kun Igneus ottaa Palapelit haltuun.

Opiskelumotivaatio on ollut hukassa yhdellä jos toisellakin, mutta avustukset klinikassa on antaneet valoa tunnelin päähän. Fiilis on kuin kissalla putkessa, mutta onneksi putken päässä siintää kaikkien odottama klinikka (muistaen, että se, että kissa on siellä putkessa, ei ole sen kissan vika). Dissektioita odotetaan innolla ja vähän kauhulla, sillä TULE:sta on muistissa vain extencor indicis (tästä Onni on pitänyt huolen). HERMO lähestyy loppuaan ja niin lähestyy hermotkin.

Nautimme kuitenkin vielä viimeistä kertaa preklinikan tuomista vapauksista. Tapahtumissa on käyty aktiivisesti ja Pseudoillekin suunnataan sivistymään yli puolikkaan kurssin voimin. Apollonian tarjoama hotelliaamainen ja pehmeät satiinihameet kutsuivat meidät jokavuotisille hammaslääkäripäiville keräämään ilmaisia propagandatuotteita (viimevuotinenkin saalis on vielä käyttämättömänä kaapin perällä). Kaiken kaikkiaan kivaa on ollut, kivaa on ja kivaa tulee vielä olemaan:)

Cursus Igneus

CURSUS ILLUSTRATUKSEN TERVEHDYS

Syksy on saapunut Muumilaaksoon ja viimeisetkin kesäiset lämmönsäteet ovat vaihtuneet koleisiin syysmyräkän tuulahduksiin. Menneen kesän lämmöstä (l. helvetillisestä kuumuudesta) ei ole jäljellä kuin muisto vain. Vaikka syysaamujen kolkko viima puree luihin ja ytimiin, voi todeta tuntevansa suurta lämpöä astellessaan yliopiston ovista sisään. Samat hymyilevät kasvot, iloinen naurunremakka, yhteiset kahvihetket ja rakkaat denttarit ovat vastassa. Muumilaakson tarinoista tutut instrumentaalikappaleet ilahduttavat ja vihastuttavat Denalan oven avatessa.

Iloksemme yhä useampi uusi kasvo on löytänyt Denalaan ja on tulevaisuudessa toivottavasti täyttämässä tyhjää tilaa, kun vanhat ”vakiokalusteet” siirtyvät reliikeiksi. Yliopistosta on kolmannen opintovuoden alkaessa tullut kuin toinen koti. Jokainen päivä tuo tullessaan jotain uutta ja mielenkiintoista, eikä voisi toivoa parempaa porukkaa, jonka kanssa jakaa nämä kokemukset. On ollut myös hienoa nähdä, kuinka kurssimme on tiivistynyt ennestään läsnäolovelvoitteen lisääntyessä.

Cursus Illustratus 1.9.2025

Cursus Illustratus on vakiinnuttanut paikkansa simulassa, tai ainakin siellä vietettyjä tunteja on kertynyt jo parissa kuukaudessa ainakin miljoona. Onneksi Denalassa ja Kanditoriumissa vietetty aika osin paikkaa tilannetta ja kuppi lämmintä kahvia sekä Veikon keksit piristävät harkkojen keskellä. Muuntautuminen preklinikka-pojista ja -tytöistä kohti kliinistä setäytymistä ja tätiytymistä on aloitettu. Klinikkamökki toimi oivana lähtölaukauksena klinikkaan siirtymisessä ja tärkeimpiä oppeja saatiin talteen jo ennen varsinaisten harkkojen alkamista etanolin ja erilaisten kasvien sävyttämänä.



Mainitun suhteellista sekavuutta sisältäneen viikonlopun aikana havaittiin, että suurin osa kasvukunnan tuotteista onnautittavissa intraoraalisesti kuorineen. Ja nyt jokainen reissussa mukana ollut tietää ainakin, mikä on hammaslääketieteellinen ”Golden standard”.

Opittavaa on paljon ja päällekkäisiä kursseja tuntuu olevan välillä jopa liikaa. Kuitenkin voidaan varmasti koko kurssin suulla luonnehtia kuluva syksy äärim. mielenkiintoiseksi ja opettavaiseksi. Tai no, Paron 4 h käsi-instrumentointiharjoituksen olisi voinut suorittaa alle tunnissa ja TMD:n harjoituksissa oli puolestaan liian vähän ohjeita (poislukien nälkävuoden mittainen laaja DC/TMD-kysely) ja neljälle tunnille liikaakin tekemistä. Suurin osa Illustratuslaisista olisi varmaankin myös pärjännyt ilman neljän tunnin hygieniasulkeisia ensimmäisenä koulupäivänä (paitsi Dr. Josif Stalin Suominen, joka tulee nöyrästi simulaan paikalle klo 8:10 harjoituksen alkaessa 8:15). Emmehän me aio olla ”paskin kurssi ikinä” saatika ”likaisia pikku possuja”!

Onneksi kuitenkin aikaiset aamut ja loputon määrä karion harjoituksia eivät ole pitäneet Dentinan historian PARASTA vuosikurssia pois tanssilattioilta. Starttibileissä Panodontiitit

pistivät fuksien päät pyörälle ja posket täyteen banaania sellaisella esityksellä, että HML YO (ent. HLK) Mikkonen totesi, ettei ensi vuodelle esitystä saa ainakaan yhtään pidentää. Toogissa havaittiin myös, kuinka joskus olut ei nousekaan päähän vaan menee suorinta reittiä polveen aiheuttaen patellan lateraalisen luksaation. Kyseisellä hetkellä paikalla ei ollut yhtään oikeaa lääkäriä (ainoastaan HAMMAS_lääkäreitä), joten ilta jatkui allekirjoittaneella KYSin päivystyksessä. Metoksifluraani todettiin hyväksi lääkkeeksi.

Vuoden 2025 kohokohta monessa mielessä Illustratukselle on ollut Palapelien menestys. Jokaisissa bileissä kävijämäärä on ylittänyt odotukset, ja meno on ollut jotain aivan ennennäkemätöntä. Ainakin allekirjoittaneilla on ollut todella hauskaa bileiden järjestämisessä. Ylipäättään Palapelien ympärillä on vallinnut hyvä pöhinä ja tekemisen meininki. Suuri kunnia ja erityiskiitos kuuluu Jimille, Joosualle, Aapolle, Sofialle ja ennen kaikkea boss lady Sallalle. Nyt enää viimeistä viedään 22.10. kun Illustratuksen viimeiset Palapelit vietetään Pallomeri & Lastenkutsut -teemalla. Tämän jälkeen saamme nauttia työmme hedelmistä, kun kauan valmistellut kandijuhlat (C. Igneuksella hammaslääketieteen ylioppilaiden juhlat?) koittavat helmikuussa. Palapelimantteli siirtyy seuraavalle sukupolvelle, Cursus Igneukselle. Tässä teille haaste; pistäkää paremmaksi. Tässä kohtaa katseemme ovat jo tiukasti psss...ppsss... pppsss... syksyn seminaarimatassa,

Ake & Ile HL3

Tuonelasta poistutaan TYYLILLÄ



Roope Salminen



Cursus Ardentiksen tervehdys

Ne sanoo et nelonen on pahinta. Aamu alkaa sillä, kun aamuvirkuinkin meistä kertoo alkaneensa torkuttaa ja valtaosalla käden luonnolliseksi jatkeeksi on kasvanut kahvimuki tai energiajuomatölkki. Jalkaan on vedetty viime viikon aamupuurosta osuman saaneet pieruverkkarit, koska pyykkivuoren kohtaaminen ahdistaa ja klinikkaan puget kuitenkin smurffit, eli mitä väliä? Klinikasta on tullut toinen koti, olethan siellä jo ennen kahdeksaa ja poistut pimeän tullen. Potilaita hoidetaan sormet syyhyten eikä silti tunne edistyvänsä missään muussa kuin oikeiden tavaroiden keräämisessä (kunnes huomaat juoksevasi kahdettatoista kertaa kiinan muurille koska unohdit TAAS jotain oleellista). “Fake it till you make it” on toiminut kandin, jos toisenkin elämänohjeena elokuusta lähtien, etenkin nyt kun ihanat kakkoset astuvat avustajan saappaisiin ja pitäisi näyttää siltä, että osaisikin jotain (totuus selviää teille vielä...).

Syksy alkoi Ardentiksella ryminällä. Enää ei opeteltu käsien pesua vaan suoraan saliin ja selviytykää! Joskus sujuu ja joskus ei. Joskus joudut tekemään apukaviteetin jo tekemääsi paikkaan, koska et vaan saanut kontaktia. Joskus tuijotat dentiiniin läpi kuultavaa pulpaa kuin olisit saamassa vankeustuomion ja anot armahdusta. Joskus teet kolmatta kierrosta paroa, koska potilas ei vaan harjaa niitä hampaita mutta valitettavasti kukaan ei tätä usko (varsinkaan BOP). Joskus kuuntelet neljä eri ohjetta toimenpiteelle koska luonasi käy neljä eri opettajaa, jotka ovat kaikki eri mieltä asiasta. Unohtamatta tietenkään SISOa, jonka kanssa saat tapella epätoivoon asti. Joo mut siis ollaan me vielä ihan hengissä kuitenkin. Kukaan ei ole lyhyhistynyt klinikan lattialle ja toisinaan voi kokea jopa onnistumisia. Syksyn aikana on innostuttu ekoista juurihoidoista ja poistoista ja muista uusista toimenpiteistä. On iloittu, kun ehtii haluamaansa opiskelijatapahtumaan mukaan ja kaverienkin kanssa ehtii viettää vapaa-aikaa. Kandin onneksi tenttejä ei ole joka kurssista mutta SUUREKSI päänaivaksi ryhmätöitä on tehtailtu senkin edestä, eikä kukaan tunnu tietävän mikä tämä maaginen ryhmätöiden ja oppimispäiväkirjojen lukumäärä tällä hetkellä oikeasti on (eikä myöskään milloin ne pitää palauttaa).

Nelosta ei pelotella ihan turhaan, mutta tästä selviää! Vähän väsyttää, stressaa ja innostaa samaan aikaan. Kandikesä hämmöttää jo ihan nurkan takana ja katseita on suunnattu suoritteiden kasaan saamiseen ja syvärien edistämiseen. Loppujen lopuksi klinikkaan on kiva tulla ja iltaisin saa aika usein olla vapaalla. On kiva oppia uutta ja huomata oma kehitys. Täällä pienikin edistysaskel tuntuu suurelta ja niinhän se onkin. Muistetaanhan siis, että kyllä me kaikki valmistutaan. Ja onneksi seuraavaan lomaan on tällä kirjoitushetkellä enää 1 kuukausi, 12 vuorokautta, 18 tuntia, 17 minuuttia ja 29 sekuntia. Nauttikaahan tulevasta lomasta ja syökää paljon karkkia!



CURSUS LIBERATUKSEN TERVEHDYS

Heissan!

Vitokset täällä. Raskas nelonen selätetty ja suurimmalla osalla takana myös kuuluisa kuntakesä. Oli mahtavaa päästä ekaa kertaa oikeisiin hammaslääkärin töihin. Koulutuksen haasteista huolimatta töissä pärjäsi hyvin ja oppi valtavasti uutta. Kaikesta huolimatta ollaan oikealla alalla!



Ekat implantit laitettu.



Syksy startannut infektio-taudeilla ja endo2 simula-harkoilla. Päättimmekin juuri meidän hammaslääkiksen simulaharjoitus taipaleemme. Viimeisessä harkassa oli jopa hieman haikeutta ilmassa...ei vaan oha tää ny nätti!

Viitosella pyritään imemään vielä viimeinen oppi koulusta ja toisaalta nauttimaan opiskelijaelämästä. Oltiin isolla porukalla vijuilla! Keväällä meitä odottaa kurssimatka thaimaahan Koh Samuille. Nättiä! Kaikille mukavaa loppuvuotta ja tsemppiä opintoihin.

-E. Taipale
Cursus Liberatus



Cursus Regiuksen tervehdys

VALMISTUVA VUOSIKURSSI

Hellurei ja terveiset kätsystä!

Curs(i)us Regius on jättänyt yliopiston tutun ja turvallisen miljöön ja suunnannut matkansa kohti koulutuksen päätepysäkkiä, hammaslääkäriyttä. Kahvihetket Denalassa ovat vaihtuneet viestikonsultaatioihin somessa ja kurssikavereiden jälleennäkemisiä arvostaa entistään enemmän.

Nyt lokakuussa moni on ollut kätsyssä jo useamman kuukauden, ja harjoittelussa oleminen on alkanut tuntua enemmän työssä käymiseltä. Nykyään pora pysyy kädessä, ja sen avulla taiteillaan Picasson tavoin mestariteoksia suuhun. Kariesdiagnostiikka on täyttä priimaa (voiko se ikinä olla) ja matriisitkin sujahtavat vain paikoilleen. Vastaanottoajat ovat lyhentyneet ja töissä on päästy hoitamaan aikaisemmin vain kirjoissa

(lue dioissa) nähtyjä tapauksia. Suunnitellusta aikataulusta saatetaan kuitenkin olla välillä jäljessä, mutta jatkuvaa kehitystä tässäkin on tapahtunut (etenkin kun hoitaja älyää kröhäistä kuuluvasti, potkaista sääreen ja/tai luoda merkitsevän katseen kelloon).



Pieksämäellä työyhteisö on ollut meille alusta asti aurinkoinen ja mukaanottava. Meidät otettiin avosylin vastaan, ja varsinkin kollegat taisivat nauttia, kun uusien kätsyläisten avulla saatiin konsultaatioiden määrät nousemaan eksponentiaalisesti. Oppimisen kannalta konsultaatiot ja artikkelien luku ovatkin korvanneet koulun luennot ja tentit. Etenkään tenttejä ei meillä ole tullut ikävä. Mielenkiinnon kohteet hammaslääketieteessä ovat myös alkaneet tarkentumaan ja meille on annettu hyvin mahdollisuus harjoitella paremmaksi näillä osa-alueilla niin klinisen työn kuin konsultaatioiden kautta.

Ensimmäiset proteesit on nyt valmistettu, hampaita juurihoidettu sekä poistettu enemmän kuin klinikassa koskaan ja myös sitä legendaarista paroa/kinkiviittiä on tunnollisesti hinkattu. Etenkin Eetulta terveiset parodontologian opettajille ”työpari joutuu täydentämään kyrettivaraston päivittäin, paroa on siis hoidettu vaikka en sitä halaja”. Paljon on kuitenkin vielä opittavaa, ja päällä on jatkuva halu kehittyä paremmaksi hammaslääkäriksi, sekä tehdä toimenpiteistä koko ajan sujuvampia ja mukavampia.

Työelämän myötä opiskelukupla on puhjennut, ja silmät auenneet sille, mitä muualla maailmassa tapahtuu. Ristiriitaiselle tuntuu se, että oma taloudellinen tilanne on parantunut, mutta potilaskohtaamisten myötä huomaa, että monella se on päinvastoin heikentynyt ja kurjuus lisääntynyt. Näemme nyt konkreettisesti sen, kuinka onnekkaita olemme siitä, että valmistumme alalle, jossa työllistymisaste on yleisesti ottaen hyvä.

Huomattavaa kuitenkin on, että taloudellinen tilanne vaikuttaa meidänkin alaamme. Eteläisessä jatkosten sopiminen kätsyn jälkeen on haastavampaa ja useissa hoitoloissa supistetaan sekä toimintaa lakkautetaan.

Säännöllisen työajan vuoksi elämä on muutenkin muuttunut melko tasapainoiseksi. Bilettäminen ei kiinnosta enää siinä määrin mitä fuksina (vuosi- ja kandidjuhlat poikkeuksena), iltapäivät ovat vapaana muuta elämää varten ja taloudellisen tilanteen kohennettua moni asia on muuttunut mahdolliseksi (Annika hommasi kaksi kissaa, Eetu pian ajokortin ja auton). Onko meistä tullut fuksiaikoihin verrattaessa vanhoja ja tylsiä? Todennäköisesti kyllä, mutta juuri siitä nautimme tällä hetkellä! Suuret terveiset ja jaksuhalit kaikille sinne opintojen pariin, ilolla odotamme teidänkin valmistumista ja tapaamista jälleen työelämässä.

- Annika ja Eetu



Mikä on suora työsuhde?

Kauttamme työllistyt hyvinvointialueen omaksi lääkäriksi, etkä vuokralle. Saat meiltä tietoa hv-alueiden avoimista työpaikoista (yli 80 hammashoitolaa), ja sinun on helppo tehdä omia vertailuja ja valintoja antamiemme tietojen perusteella.

**Syventävien harjoittelupaikat
ja koko urapolku kesäsijaisuuksista aina
virkoihin ja toimiin saakka.**

Juha Jäälinoja | 041 5063 300 |  @mediapu.fi



**Tutustu hammaslääkärin
urapolkuihin Suun Terveystalossa.**

toihinterveystaloon.com/hammaslaakari

Suun Terveystalo

Annosrajoitusten rikkominen opiskelijaravintoloissa

Laitala A, Alho T, Aro J

Tiivistelmä

Opiskelijakuntamme nälkäisten jäsenten keskuudessa on vallinnut epätietoinen ilmapiiri liittyen opiskelijaravintoloiden annosrajoitusten valvonnan tarkkuuteen. Tutkimuksemme tavoitteena on selvittää, kuinka helppo kappalemäärittäin annosteltavien ruokien rajoituksia on ylittää ilman lisämaksua. Opiskelijakunnan nälkäisen siiven edustajina koimme velvollisuudeksemme tutkia asiaa tapaustutkimuksen keinoin.

Hypoteesi

Niiden ruokien kohdalla joiden rajoitukset ovat kappalemäärittäin korkeita esim. 5-6, on ylimääräisten ruokayksiköiden ottaminen ilman lisämaksua todennäköisempää, kuin ruokien joiden rajoitukset ovat verrattain matalia esim. 1-2. Myöskin rajoitusten räikeä ylittäminen johtaa todennäköisesti lisämaksuun.

Tutkimussuunnitelma

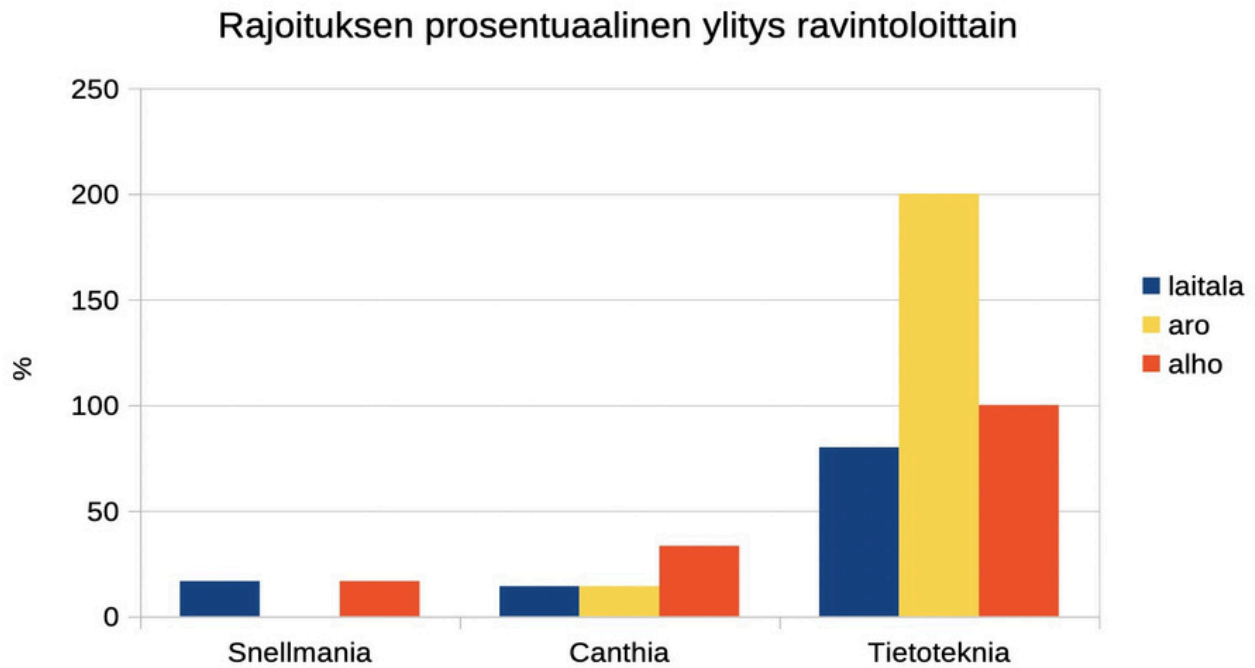
Tutkimus toteutetaan tapaustutkimuksena. Tutkimusryhmämme jäsenet vierailevat Snellmanian, Canthian ja Tietoteknian opiskelijaravintoloissa. Tutkijat ottavat linjastolla ylimääräisiä ruokayksiköitä kassahenkilölle erikseen ilmoittamatta, ja tarkastelevat miten kassahenkilöt asiaan reagoivat mikäli tämän huomaavat. Mikäli kassahenkilö huomaa rikkeen ja päättää veloittaa ylimääräisistä ruokayksiköistä, tutkijat maksavat sakot mukisematta.

Tulokset

Tapaus	Ravintola	Ruokalaji	Kappalemääräinen rajoitus	Otetut ruokayksiköt	Havaittu vaste
Case 1	Tietoteknia	Makkaralajitelma ja perunamuusi	10	18	Ei seurauksia
Case 2	Tietoteknia	Uunimakkara	1	2	Ei seurauksia (kassahenkilö katsoi ylimääräistä makkaraa hetken aikaa mutta ei reagoinut)
Case 3	Tietoteknia	Kiovan kana	1	3	Ei seurauksia (kassa veloitti edessä olevalta ylimääräisestä annoksesta)
Case 4	Canthia	Broilerinugetit ja peruna	7	8	Ei seurauksia (kassa veloitti edessä olevalta ylimääräisistä nugeteista)
Case 5	Canthia	Broilerinugetit ja peruna	7	8	Ei seurauksia
Case 6	Canthia	Pinaattiletut	3	4	Ei seurauksia
Case 7	Snellmania	Kalapyörykät	6	7	Ei seurauksia
Case 8	Snellmania	Lihapyörykät	6	7	Ei seurauksia

taulukko 1A

Taulukossa 1A on esitetty kahdeksan (8) tutkimustapahtumaa, joista jokaisesta nähdään kyseisen tapahtuman sijainti, ruokalaji, rajoitus, lautaselle asetettujen ruokayksiköiden määrä sekä kassahenkilön vaste tälle toiminnalle. Taulukossa nähtävissä lautaselle otettujen ruokayksiköiden sarakkeessa prosentuaalisesti räikeimmät rajoitusten ylitykset ovat merkitty kirkkaamman punaisella ja lievemät ylitykset vaaleammalla.



taulukko 2B

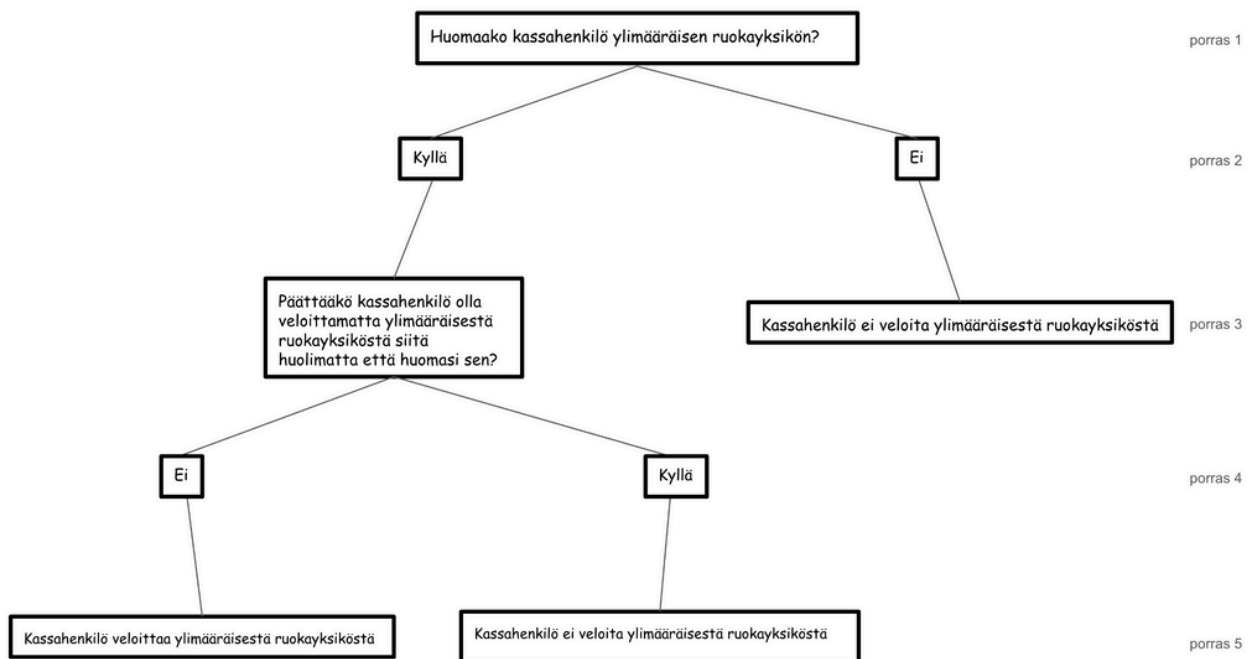
Taulukossa 2B nähdään ruokarajoitusten prosentuaaliset ylitykset kussakin opiskelijaravintolassa. Kuten taulukosta nähdään, korkein ruokarajoituksen ylitys oli 200%, HML YO Janne Aron ottaessa lautaselle kolme (3) Kiovan kanaa rajoituksen ollessa yksi (1). Maltillisempia, n. 14%-35% luokkaa olevia ylityksiä tapahtui erityisesti Snellmanian ja Canthian opiskelijaravintoloissa.

Tulkinta

Kuten taulukosta 1A voidaan nähdä, 100% tapauksista tutkijat pääsivät kuin koira veräjältä eli ylimääräisten ruokayksiköiden ottamisesta ei jouduttu maksamaan lisähintaa. Voidaan siis hyvällä varmuudella todeta, että opiskelijaravintoloiden annosrajoitusten valvonnassa on aukkoja.

Yksittäisen tutkimustapauksen tulokseen vaikuttavat tekijät ovat monisäikeisiä.

Asiaa voidaan havainnollistaa viisiportaisen kaavion (kaavio 3C) avulla; ensimmäisellä portaalla selvitetään, huomaako kassahenkilö ylimääräistä ruokayksikköä lautasella. Kolmannella portaalla selvitetään, että mikäli kassahenkilö huomaa ylimääräisen ruokayksikön, ohjaavatko tietyt tekijät kassahenkilöä päätöksessä lisäveloituksen tekemisestä ko. ruokayksiköstä. Lisäveloituksen tekemättä jättämiseen ohjaavia tekijöitä voivat olla esimerkiksi asiakkaan käytös ja attribuutit, kassahenkilön kokemus ja konfliktin pelko sekä muut osapuolista riippumattomat tekijät kuten ruuhka.



kaavio 3C

Kahdessa tutkimustapauksessa (Caset 3 ja 4) raportoitiin kassahenkilön noteeranneen jonossa edellä olevan ylimääräiset ruokayksiköt, mutta jättäneen huomiotta tutkimusryhmän jäsenen ylisuuren annoksen. Yhdessä tapauksessa (Case 2) raportoitiin kassahenkilön peräti katsoneen tutkimusryhmän jäsenen ylimääräistä makkaraa, mutta laskuttaneen silti normaalin lounashinnan. Voidaan pohtia, onko tutkimusryhmän jäsenten ystävällisyydellä, luontaisella charmilla, itsevarmuudella ja muilla positiivisilla attribuuteilla ollut vaikutusta asiaan. Tutkimuksessamme ei kuitenkaan kerätty dataa näistä joten tämän osalta asia vaatii lisätutkimusta.

Tutkimusryhmän muodostama hypoteesi osoittautui osittain oikeaksi. Oletus, että rajojen rikkominen korkea-annosrajoituksisten ruokien kohdalla olisi helppoa, osoittautui oikeaksi. Toisaalta, myöskin matala-annosrajoituksisten ruokien rajoitusten ylitykset sekä räikeät ylitykset osoittautuivat seuraamuksettomiksi. Tältä osin tutkimusryhmän muodostama hypoteesi siis kumoutui.

Sidonnaisuudet ja tutkimusrahoitus

Tutkimusryhmän jäsenillä ei ole sidonnaisuuksia opiskelijaravintoloihin. Tutkimus oli rahoitettu kokonaisuudessaan tutkimusryhmän jäsenten henkilökohtaisilla varoilla.

Vastuuvapauslauseke

Tämä tapaustutkimus on toteutettu tutkimuksellisessa ja yhteiskunnallisen havainnoinnin tarkoituksessa. Tutkimuksen tavoitteena on ollut tarkastella opiskelijaravintoloiden annosrajoituksiin ja niiden valvontakäytäntöihin liittyvää toimintaa sekä siihen vaikuttavia tekijöitä.

Tutkimuksen yhteydessä on suoritettu havainnointitilanteita, joissa on testattu, miten henkilöstö reagoi tilanteisiin, joissa asiakkaan valitsema annos on ylittänyt ilmoitetun määrällisen rajoituksen. Tutkimustilanteissa tarjottavat tuotteet ovat olleet normaalisti esillä ja henkilöstön nähtävissä maksutapahtuman aikana. Tutkimukseen ei ole sisältynyt pyrkimystä peitellä tuotteita (lukuun ottamatta yhtä (1) Kiovan kanaa joka oli peitetty tzatzikikastikkeen alle [kuva 4D]) tai toimia vilpillisesti, eikä tutkimuksen tarkoituksena ole ollut taloudellisen hyödyn tavoittelu.

Tutkimus ei pyri arvottamaan yksittäisiä työntekijöitä tai toimipaikkoja, vaan tavoitteena on ollut tuottaa tietoa järjestelmätason toimivuudesta ja valvontakäytäntöjen johdonmukaisuudesta. Tutkimus on toteutettu hyvän tieteellisen käytännön mukaisesti ja mahdollisimman vähäisen haitan periaatetta noudattaen. Tutkimusryhmä korostaa, että tutkimuksen tuloksia ja esimerkkejä tulee tarkastella yksinomaan tutkimuksellisessa kontekstissa. Tutkimusta ei tule tulkita kehotuksena, oikeutuksena tai hyväksyntänä sääntöjen tai maksukäytäntöjen rikkomiseen missään muodossa. Tutkimus on tehty hyvän tieteellisen käytännön mukaisesti, ja tutkimusryhmä ei kanna vastuuta työnsä sisällöllisestä ja eettisestä arvioinnista.



Kuva 4D

Kuvassa 4D nähdään lautanen jolle on aseteltu 3 Kiovan kanaa siten, että yksi niistä on kokonaan tzatzikikastikkeen alla.

ALUMNIN MÄÄRÄAIKAISTARKASTUS

Käyntisyy:

Määräaikaistarkastus

Esitiedot:

29-vuotias mies, perheessä puoliso ja 2,5-vuotias tytär. Yleinen terveydentila hyvä, ammatiltaan hammaslääkäri, työskentelee täysipäiväisesti yksityissektorilla yrittäjänä isossa hammaslääkäriketjussa. Arki tasapainoinen, harrastaa liikuntaa säännöllisesti, ei tupakoi, maltillinen alkoholin käyttö. Kertoo olevansa tyytyväinen arkeensa ja elämäntilanteeseensa. Puolison kanssa tulee hyvin toimeen, kokee myös olevansa hyvä isä lapselleen.

Status:

Yliopiston aloittanut v. 2016 Kuopiossa, Cursus Propriuksella. Opiskeluvuosina ollut aktiivinen ainejärjestönsä toiminnassa (mm. Dentinan isäntänä), kuvailee itseään sosiaalisesti, opiskeluvuosista lämpimiä muistoja, paljon juhlimista opiskeluvuosina. Valmistui v. 2021 hammaslääkäriksi, työskennellyt valmistumisesta asti Tampereen seudulla. Ollut nyt täysiaikaisesti työelämässä vuodesta 2021. Työelämän alkuvuosina ollut stressinhallinnan ongelmia, kertoo ongelmien johtuneen pitkälti jatkuvasta uuden opettelusta, koronapandemiasta, hyvinvointialueiden muutoksista, sekä perheenlisäyksestä. Kertoo nyt tottuneen työelämän ja ruuhkavuosien arkeen ja ei koe työssäkäyntiä raskaaksi. Pitää työkavereistaan ja tuntee työskentelevänsä tärkeässä ammatissa. Opiskeluvuosien kurssikaverien kanssa nähneet valmistumisen jälkeen säännöllisesti. Työkavereista ja kollegoista ollut apua työelämän ja arjen ongelmien läpi navigoimisessa. Kertoo suurimman osan kurssikavereistaan työskentelevän edelleen hammaslääkäreinä, jokunen erikoistuu tai on vaihtanut yleislääketieteen puolelle.

Hoitosuunnitelma:

Primäärusti hoitolinjana tasapainoinen työelämä eläkeikään asti. Työkyvyn ylläpitämiseksi suositellaan säännöllistä liikuntaa ja terveellisiä elämäntapoja satunnaisilla herkuilla höystettynä. Suunnitelmissa jonkin verran matkustella perheen kanssa lähivuosina. Potilaan kanssa keskusteltu liiallisesta suolan ja rasvan saannista, tietää kuluttavansa maustettuja maissikakkuja suositeltua saantimäärää enemmän, aamu- ja iltapalojen monipuolistamista suositeltu.

- Kalle Karvonen



FUKSIEN ISÄNNÄN PALSTA

Tervehdys vaan minunkin puolesta koko denttarikansalle! Täällä kirjailee bränikkä Cursus Cordialiksen isäntä. Itse olen tosiaan tänne eksynyt sieltä pahamaineisen Kehäkolmosen sisäpuolelta, Itä-Helsingin imartelevasta lähiöstä. Miljö on siis hieman vaihtunut, kun kerrostalometsä on muuttunut oikeaksi kasvustoksi, ja myöhäisiltoina poliisin pääasiallinen tehtävä onkin vain toimia tasapainoistinsa menettäneiden opiskelijoiden taksipalveluna (en ole vielä kokemusasiantuntija). Muutos on kieltämättä ollut suuri, mutta katumapäälle en ole tullut hetkeksikään. Savolaisten positiivisuus ja loputon puheliaisuus on jo ainakin jossain määrin kerennyt tarttumaan minuun, ja onneksi tässä on vielä vuosia aikaa muovata tästäkin stadin kasvatista todellinen savolainen.

Suurin kiitos nopeasta sopeutumisesta Kuopion meininkeihin kuuluu kuitenkin mahtaville kurssitovereille, joiden seurassa viihtyy sekä vapaa-ajalla että koulun penkillä (aina kun sinne eksyy). Tapahtumarikas alku opiskelijaelämään rakkaiden tuutoriemme ohjaamana onkin pitänyt huolen siitä, että aktiviteetteja on riittänyt ja kaikki ovat varmasti päässeet tutustumaan toisiinsa näiden ensimmäisten kuukausien aikana. Yhdessä olemmekin päässeet kokemaan yhtä sun toista, alkaen ensimmäisen koulupäivän railakkaista starttibileistä ja viimeisimpänä taas tapahtumarikas seminaarimatka - sekä kaikkea muuta siltä väliltä. Erityismaininnan ansaitsevat myös kaikki muut denttariperheen jäsenet, jotka ovat ottaneet meidät avosylin osaksi tätä mahtavaa yhteisöä.

Opiskelijatapahtumien melskeessä pääsi kuitenkin itseltäni unohtumaan sellainen konsepti, että yliopistossa pitäisi myös opiskella (aikamoinen shokki!). Tämä saattaakin selittää, miksi koko edellisviikko kului soraton tenttiä stressatessa (ja viimeiset kaksi päivää opiskellessa). Mutta läpi päästiin ja seuraava tentti onkin vasta ruhtinaallisen kahden viikon päässä. Onneksi täälläpäin opiskelujen kanssa ei ole joutunut yksin kärvistelemään, kun vertaistukea ja erinäisiä opiskeluvinkkejä on saanut sekä kurssitovereilta että kokeneimmilta denttareilta. Myös isännän pesti on tuonut opiskelujen alkuun oman lisämausteensa (whatsapp pauhaa), mutta tästäkin ollaan selvitty asiantuntevan HL2 IE-parin, Eeron ja Martan perehdytyksellä. Omalta osalta elämää on myös helpottanut se, että olen saanut vierelleni parhaan mahdollisen emännän Hillan, joka pitää aina huolen siitä, että homma pyörii. Yhdessä olemmekin jo päässeet järkkäämään Tuonelan perinteisiä pikkujouluja, joista tuleekin varmasti vuoden ikimuistoisimmat pippalot, vaikka jostain syystä oma muisti pätkiikin melko usein opiskelijatapahtumissa.

Kiteyttääkseni kaiken tämän jaarittelun, haluaisin vain todeta kuinka kiitollinen olen, että pääsen viettämään seuraavat viisi vuotta elämästäni näin mahtavassa seurassa. Porukan henki ja yhteisöllisyys ovat näinkin nopeasti saaneet Kuopion tuntumaan itselleni kodilta.

Onnea ja menestystä vaan kaikille!

Andre Käär HL1



KuoLOn kuulumiset

Hei hyvät denttarit! Kiitos kunniasta kirjoittaa arvoisaan lehteenne, tarjottavanani olisi laadukkaita KuoLOn kuulumisia piristykseksi loppusyksyn pimeneviin päiviin. Iloa ja loistetta päiviin on luvassa, positiivista nimittäin riittää!



Yhteisistä ponnistuksista on aina hyvä aloittaa, niin synnärillä kuin kehuessa. KuoLO ja Dentina ovat UEF:n dynaamisin ainejärjestöduo. Edustajistovaaleissa yhteinen liittomme DeeKu keräsi ylioppilaskunnan kaikkien aikojen suurimman paikkamäärän ja ylivoimaisen vaalivoiton, huimaa! Tutkaparin dominointi siis jatkuu ja laajenee myös edunvalvontasektorilla, tapahtumasektorista ja Kuopion opiskelijaskenestä puhumattakaan.

Ja aiheesta puhuttaessahan tunnetusti kaikkein parhain asia on Speksi (ainakin kaikilta speksaajilta kysyttäessä, ja kysykää ihmeessä heiltä ;)). Kuopion ainutlaatuisin ja mukaansatempaavin Speksi tulee jälleen keväällä ja tiimihaku on edelleen auki monen tiimin osalta. Speksi on parasta ja kannustankin lämpimästi tulemaan mukaan! Huhujen mukaan ihan hullunhyvä ja erityinen Speksi tuloillaan, nähdään siis vähintäänkin katsomossa, jos ei produktiossa.

Savilahdessa puhaltavat uudet tuulet aina syksyisin ja näiden mukana on tullut uusi aktiivinen fuksivuosisurssi. Fuksien tulikoe, yhteiset pikkujoulut, ovatkin pian jo tuloillaan ja näitä odotetaan innolla. Aktiivisuutta on muutoinkin ollut ilahduttavissa määrin koko kandiseurassa ja monenmoista tekemistä ja projektia on meneillään. Uusia kerhoja ilmestyy, vanhojen toiminta laajenee, tapahtumia joka makuun kehitellään ja harrastustoimintaa riittää. Useimpien meno kutsuu myös denttareita ja mukaan puuhastelemaan pääsee, kun vaan uskaltaa kysyä! Yhdessä tekeminen ei tunne ainejärjestörajoja. Pidetään siis räikkä pyörimässä myös ensi vuonna ja nautitaan!

Pseudohtavin terveisin
Ville Salokangas
Puheenjohtaja, KuoLO ry

Panopojat 8 – Pannaan menemään

Tervehdys vain itsellenne. Panopojilla jysähti jälleen näin syksyn sävelin. Tällä kertaa agendamme on injektoida kortekseihinne [pieni] informaatiopellikkeli. Ristiretkemme [germaanisen kansan maalle] on sisältänyt mielenkiintoisia kapiitteleja [laajalla] mittakaavalla. Kerromme teille saagan panopojille luontaisimmassa muodossa: huonoin kuvin pätkivän muistin varassa. Raporttimme perustuu matkan aikana kirjoitettuihin muistiinpanoihin, joita kirjoitettiin vain normaaliolossa; heh. Lisäksi tarjoamme kryptistä [dataa] valokuvamuodossa. Post scriptum tähän hätään lienee soveliaista: Panopoikien kahdeksannes tuotos on kirjoitettu lähes kokonaan puhelimella. Ja eläytyen menneeseen tunnelmaan. Keksikää sulkuihin itsellenne kivat termit.



Kuva 2 paikallista taidetta



Kuva 1 muumit mörön perseessä

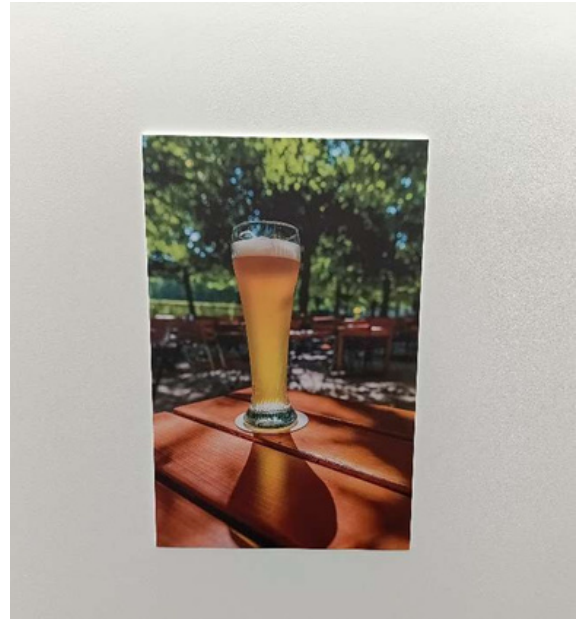
Olen hiljattain kuunnellut Vesa-Matti Loirin tuotannon kokonaisuudessaan lävitse. Yksi löydöksistäni, Saiskos pluvan, sanoo huumorin kukan olevan maailman kaunehin kukka. Kukkikaahan sitten.

Day 1

>Matka alkaa kahdella autolla Kuopiosta
>Yks nukkuu takapenkillä, kaks puhuu paskaa edessä. >Muumeja edustettiin ylpeänä. >Ensimmäinen pysähdys abc Kuortti
>Lounasta ja kaljaa >Flypark Helsinki-Vantaa >Helsinki-Vantaa kentällä vessassa jotain lintujen laulua >Ihan kun äijät ei osais tuottaa ihan omia luontoääniä

>Sitten boardingiin

>Kaljat naamariin ja toimistoon >Mitä vittua missä äijät on >Kamatkin poissa >Varmaan boardingiin, last call tulikin just >Kävele väärään terminaaliin >Jätkiä ei näy >Yks tulee takaa >Mitä vittua sä täällä teet mennään tonne koneeseen kamat on siellä >Saavu paikalle >Koneeseen istuuduttu, nousu+lasku ja perillä >Uber vie, max. nopeus 180 km/h



Kuva 3 paikallista taidetta



Kuva 5 hups tässä. kuvaaja varmaan kännessä

>Etsittiin hotellin sisäänkäyntiä väärästä paikasta >pitikin mennä kellariin >Hyvä vastaanotto yhdelle: yksi pyyhe, yksi tyyny, yksi suklaa ja yksi olut.



Kuva 4 kommunaalinen varustus

>Huone on kuulemma varattu vain yhdelle, vaikka meitä ilmoitettiin kuusi.

>Eihän tämä käy päinsä mitä vittua
>Voiko ihmisen hirttää kasseista puhelimitse?

>Pitkän taistelun jälkeen kaljan äärellä neuvottelija löysi keskitien, ja sopulihintaan saatiin lakanat seuraavaksi yöksi.

>Saatiinko lopuillekin kumminkin kaljaa?



Kuva 6 paikalliset sankarit

- > Vitun kova jano > Juotu paikallinen Döner kebab Aladdin's tyhjäksi > Hyvää kebabbia
- > Jep
- > Tulinen chili
- > Jep

- > Seikkailu jatkuu kohti Münchenin yötä > Hiiriä juoksee > On suun myötäistä olutta
- > Mainostauko
- > Rehti tervehdys, sormet kurkkuun ja homma toimii
- > Metro
- > Jösses
- > Mikään ei ole kallista ekan illan jälkeen

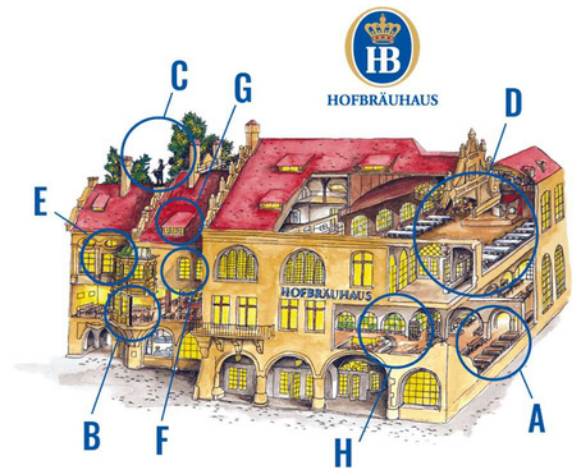


Figure 1 tämmönen mesta

Day 2

- > Yö oli kylmä, nukuttiin yhden pyyhkeen alla > Ulos kauppaan, kalja on halpaa
- > Ulos keskustaan, kalja on halpaa
- > Sisään perinnevaatekauppaan
- > Lederhosen alennuksessa
- > ostettiin kolme settiä
- > Hofbräuhaus etappina
- > vaihda housut jalkaan vessassa
- > Oishan ne voinut vaihtaa liikkeessäkin



Kuva 7 Käytiin jäätelökioskillä

>Isot lasit ja semi ok ruokaa >Maksa >Maksu
ei mene perille >Selvitä >Palaillaan asiaan
huomenna >Tilanne kaipa Olutta
>Pikapysäkki kotona, vikatkin housut jalkaan



Figure2yhteiskuvatarjoilijankanssa HoUarissa

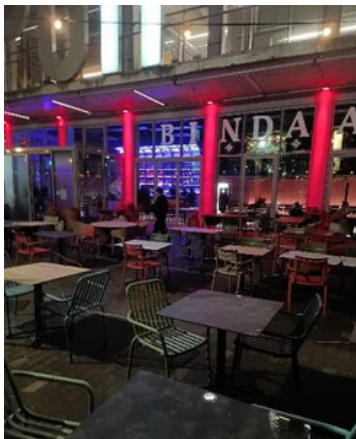


Figure 3 Hidden gem

>Kuultiin musaa
>Käytiin kaljalla
>Puhuttiin paskaa
>Mainostauko

>Mistään ei saa kaljaa, mihinkään ei pääse
>Löydä merikontteja
>Täältäähän saa kaljaa!
>Yöllä kotiin vaihteittai
>Aamu



Kuva 9 Saksassa hemmetin hyvät vehkeet keskiajalla

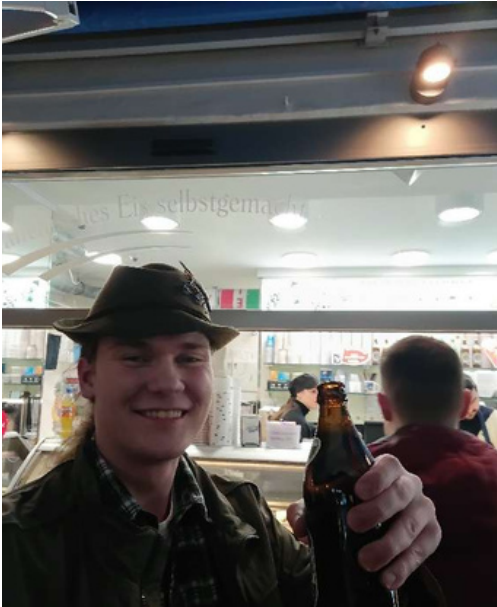
Day 3

>Brunssille syömään rasvaista possua
>Pari kokonaista olutta >Münchenin
museoon >Tehtiin siis muutakin kun
ryypättiin >ks. yst. oheinen kuva 9
>Museossa käsiensuharkka (kuva 11)
>Likaiset pikku possut tohkeissaan



Kuva 8 Kokeile kuinka hyvin osaat desinfioida kädet!

- > Käy taas jäätelökioskilla
- > Havaitse rotta
- > He has been contained
- > ???
- > Augustiner oli kans kiva



Kuva 10 Hyvää tuo saksalainen jäätelö

Day 4

- > Totaalikooma, ihan ku ois mökillä
- > Yks painu keskitysleirille, toinen burger kingiin
- > Muumimusiikkia
- > Life is good
- > Krapulattaa
- > Mennään Biergarteniin
- > Litrainen kaljaa nii päästään normaalioloon
- > Mikähän tämä ravintolan nimi on ku on hieno kylttikin
- > ks. yst. oheinen kuva



Kuva 12 suom. Astioiden palautus



Kuva 11 Fallen warrior

>Kusella baarin pihassa
>Häät menossa sisällä
>Älä kuse sinne ikkunaan
päin >???

>Ei se oo mielipide jos
kaikki on oikeessa
>Sitten Paulaneriin



Kuva 13 Side story: Villikissatmetsällä



Figure 5 Big seven

>Käytiin festarialueella >Hiljaista
tänään >Oktoberfestloppu jo >It's so
over >Lamppu palaamutteiketään
kotona >oluttaloissakinonvalotpäällä
>Joulukranssilöytyykotiin vietäväksi
>Mahtuukohankäsimatkatavaraan

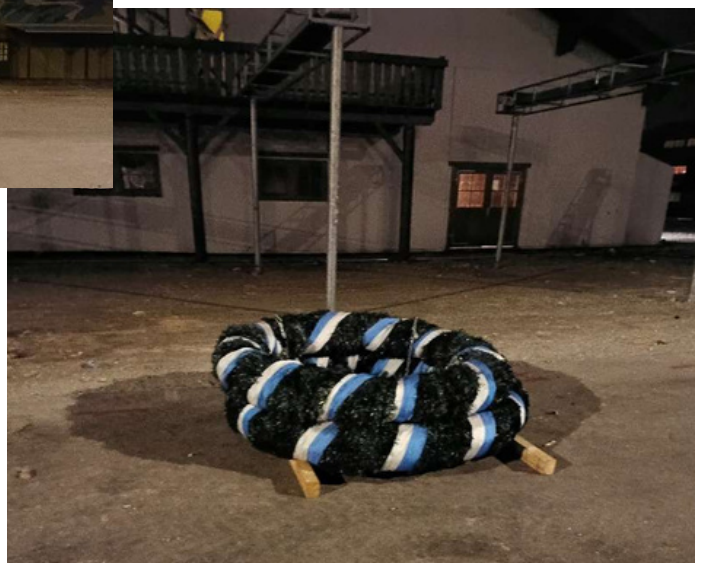
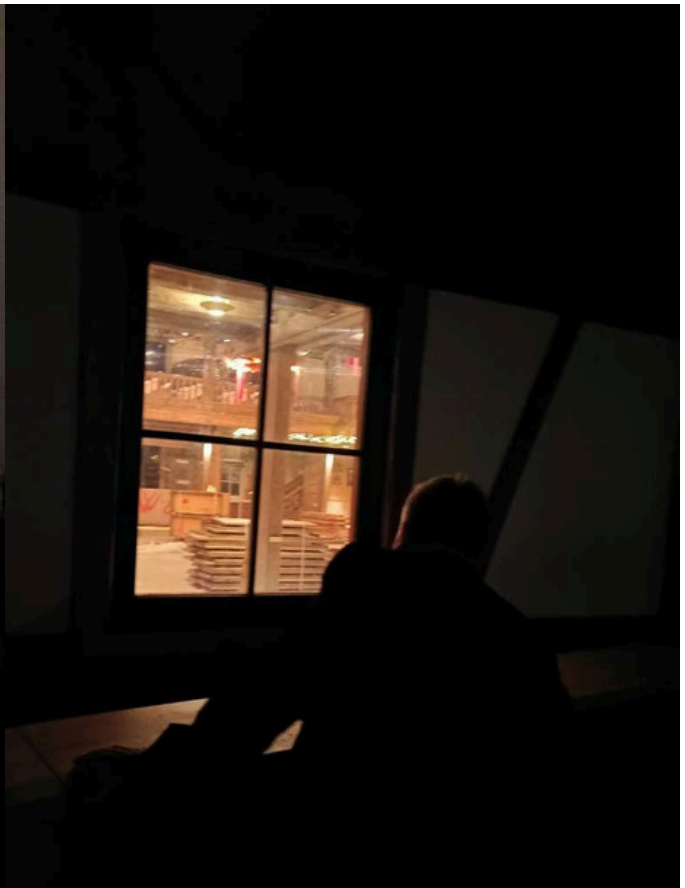


Figure 4 käsimatkatavara

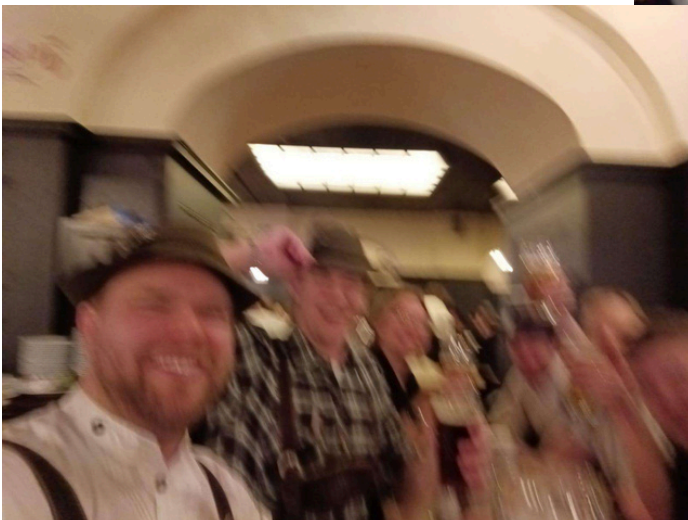


Day 5

>Paluumatka sujuu ongelmitta
>abc-kaakao :D >Maps sanoo
suuntaa länteen >Enkä suuntaa

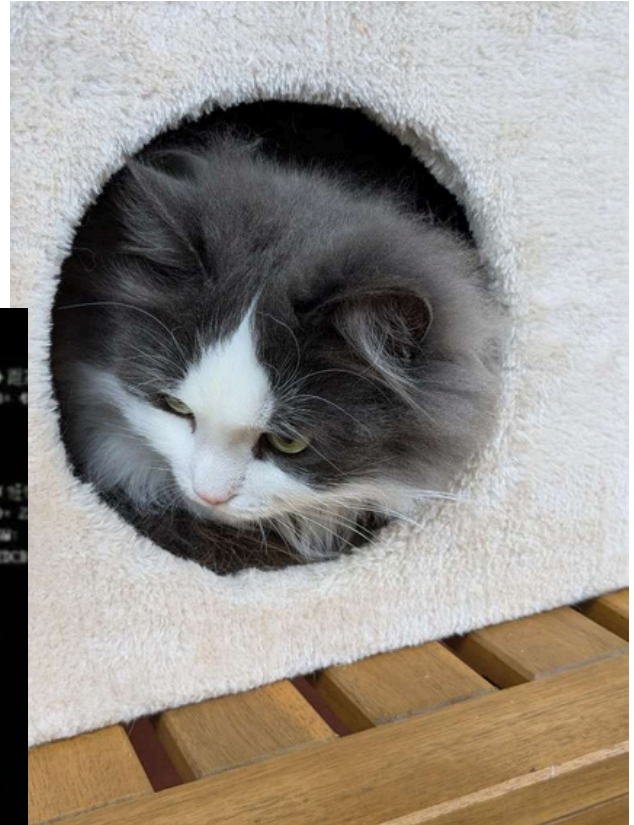
>Kiitos kaikesta.

-Panopojat



Jälkisana Huhhuh, vai semmoista sitten tällä kertaa. Milloinkahan ne panopojat aikovat oikeasti tehdä taas olutta? Näyttää menevän maistelun puolelle tätä menoa. Kiitos seurueelle reissusta sekä lukijoille jälkilämmöistä. Seuraavaksi vuorossa kissoja. Tiedätekö, mikä olisi Sämpylän ja Mämmin uuden sisaruksen nimi?

- a. Vesa-Matti Loiri
- b. Lanttulaatikko
- c. Banaani
- d. Admira Fusion 5 A3
- e. Hopeatoffee



Vertaisarvioitu

____.____.202__





Kuka opettaja? -visa

Kuka syö leivinhoivaa ja kuka viehättyy Sanna Marinista? Ota selvää siitä, kuinka hyvin tunnet opettajasi!

Arvaa, kuka kuvan tapeista on vastannut mitään. Oikeat vastaukset visan lopussa.

1. Mikä on kuunnelluin biisisi tällä hetkellä?

a. En kuuntele lainkaan kevyttä musiikkia. Teos, johon palaan tällä hetkellä varsin usein, on Marie Jaëllin Pianokonsertto n:o 2 c-molli. Jossain määrin jäävisti kuitenkin ykkössuosikki on Elfrida Andréen Sinfonia n:o 2 a-molli, erityisesti viimeinen osa (jäävi, koska olen käsikirjoituksesta puhtaaksikirjoittanut sen). Siitä ei ole kunnan levytystä, vaikka lobbaankin sitä. Ruotsin RSO:n 1994 levytyksessä ovat skipanneet viimeisestä osasta n. 100 tahtia, mutta se löytyy netistä ja kannattaa kuitenkin tällä varauksella kuunnella.

b. Amorphis: House of sleep. Yksi suosikki bändin parhaita biisejä. Syksyyn sopivaa, rentouttavaa...

c. Ei ehkä kuunnelluin, mutta aina herättää tunteita, kun biisi soi eli Justin Timberlake Can't Stop the Feeling! Lyhyt tarina liittyy Norwegianin Rooman iltalentoon. Tunnin lennon jälkeen palattiin takaisin Hesaan hätälaskulla koneessa olleen vian vuoksi. Yritettiin paria lähtöä vielä sen jälkeen, ei onnistunut, tunnelma alkoi olla ihmisillä pelonsekainen. Muutaman tunnin yöunien ja jännitysten jälkeen jälleen uusi yritys. Aurinko teki nousuaan ja koneessa soi Justin Timberlake Can't stop the feeling. Hymy nousi huulille ja ei kun kohti Roomaa. Ei unohdu ikinä, ei Rooma eikä biisi:)

d. Minulla ei ole tällä hetkellä mitään erityistä suosikkibiisiä. Kuuntelen radiota erityisesti ajaessani autoa — suosikkikanaviani ovat Loop ja Radio Nova. Pidän monista niiden soittamista kappaleista. Kun haluan kuunnella musiikkia rauhassa, lempiklassikkoni on Dire Straitsin Brothers in Arms.

2. Mikä on/on ollut julkkisihastuksesi?

- a. Jaahas, lieneekö ihastus, mutta ehdottomasti jo iäkäs Clint Eastwood, mikä karisma! Jos et ole katsonut Clintin elokuvarooleja, jotka hän vetää yli 80-vuotiaana, suosittelen katsomaan.
- b. Yritin kovasti miettiä, mutta kun ei ole koskaan tällaista ollut...
- c. Ei ole tällä hetkellä ketään erityistä, mutta muutama vuosi sitten Sanna Marin teki kyllä vaikutuksen. Hänessä oli jotain sellaista karismaa ja itsevarmuutta, joka jäi mieleen.
- d. Eipä oikein ole ollut, ehken nuorempana Sir Elwoodin Hiljaisten värien laulaja Juha Lehti ??

3. Mikä on salainen paheesi?

- a. Kesäilta, hiljaisuus, laskeva aurinko. Istun veneessäni Kumpusäärin laiturilla ja avaan yhden Sandelsin... Se on pieni paheeni — hetki, jossa aika pysähtyy.
- b. kahvilat ja ne ihanat kakut!
- c. Jaa... kaippa tämä paheisiin menee: kotitöiden sijaan sohvalle herkkujen kanssa leffaa katsomaan. Salainen lähinnä siksi että leffaksi yleensä valikoituu scifi/fantasia/kauhuleffa, joita mieheni ei ymmärrä (mitä ihmettä sinä taasen katsot?) eli tulee katseltua lähinnä silloin kun yksikseni.
- d. Lapsena minulla oli tapana syödä silloin tällöin leivinhiivaa. Kokeilin taannoin uudestaan, ja ei se nyt niin hyvää ole.

4. Lempi työkaverisi?

- a. Pidän kaikista (mutta jotkut ovat sanoneet, että minulla olisi huono maku).
- b. kaikki työkaverit ovat lemppareita:)
- c. Teille ei nimi varmaankaan mitään sano, eli ei ole hampaan puolen ihminen: Riikka Kärnä, nykyään AIVilla ennen biolääketieteen yksikössä. Hyvä ystäväni vuosien ajan. Jos joku hampaan ihmisistä niin Leena, aina ystävällinen ja auttavainen. Pelastanut monta kertaa pulasta, kun ei ole tiennyt mitä tehdä. Ja itse asiassa Leenankin tunnen pitkältä aikaa.
- d. Tiina Jääskeläinen

5. Entä mikä on lempiherkkusi?

- a. Ei ole yksittäistä, melkein kaikki menee 😊
- b. Iskender-Kebab
- c. Paistetut thaimaalaiset kasvikset siinä pienessä ravintolassa vähän torilta satamaan päin.
- d. voisin nimetä montakin ihanaa herkkua, mutta ensimmäisenä mieleen tuli itävaltalainen, omenastruudeli (apfelstrudel) ja vaniljakastike. Herkuttelin viimeksi struudelilla ja kotitekoisella vaniljakastikkeella heinäkuussa pienessä, ihanan idyllisessä kahvilassa Monschaun kylässä Saksassa.

6. Lempi matkakohteesi?

- a. Side-Turkki
- b. Pohjois-Islandi.
- c. Keski-Eurooppa ehdottomasti, Saksan pienet idylliset kaupungit, linnat, kahvilat ja ehdottomasti joulun aikaan Wien mahtavine joulumarkkinoineen.
- d. Mikä tahansa paikka missä hyvät mutkatiet ja pääsee omalla pyörällä.

Oikeat vastaukset:

Sanna: 1b, 2d, 3c, 4c, 5a, 6d
Mustafa: 1d, 2c, 3a, 4d, 5b, 6a
Leena: 1c, 2a, 3b, 4b, 5d, 6c
Petteri: 1a, 2b, 3d, 4a, 5c, 6b



